

מקור המאמר בזוהר פרשת וארא דף לא ע"א-ב
טעם לאמרית וייהنعم במוציאת"

פֶתַח וְאָמֵר, פָסּוֹק זֶה הָוּא
בְשַׁתִּי צְרוֹת וּבְשַׁנִּי אֲזְדִּים.
קוֹרָאים בּוֹ דָרְכִים, וּקוֹרָאים
בּוֹ נְתִיבּוֹת. קוֹרָאים בּוֹ נְעַם,
וּקוֹרָאים בּוֹ שְׁלוֹם. מַה זֶה
דָרְכִים, וְמַה זֶה נְתִיבּוֹת? מַה
זֶה נְעַם, וְמַה זֶה שְׁלוֹם?

אֲלֹא דָרְכִיהָ דָרְכֵי נְעַם, הִינְנוּ
שְׁכַתּוֹב (ישעה ג) הַגּוֹתָן בְּיִם
דָרְך. שְׁהַרְיָי כֹל מָקוֹם שְׁגַךְ רָא
בְתוֹרָה דָרְך, הִיא דָרְך
פְתוּחָה לְכָל, כִמוֹ זֶה זֶה
שְׁפַתּוֹחָה לְכָל אָדָם - כִּי
דָרְכִיהָ. אַלְוּ דָרְכִים שְׁפַתּוֹחִים
מִהָאָבוֹת, שְׁכַרְוּ בְיִם הַגְדוֹלָה
וּנְכָנסִים לְתֹכוֹ. וְאוֹתָם
דָרְכִים נְפַתּוֹחות לְכָל עַבְרָה
וּלְכָל אֲזְדִי הָעוֹלָם.

וּנְعַם זֶה הָוּا נְעִימֹת
שְׁיוֹצָאת מִן הָעוֹלָם הַבָּא,
(וּמִהָעוֹלָם הַבָּא מְאִירֹות כֹל הַמְנוֹרוֹת)
וּמְאִירָה אֵת כֹל הַמְנוֹרוֹת,
וּנְפָרְדים (הָאוֹרוֹת) לְכָל עַבְרָה.
וְאָתוֹ טוֹב וְאָוֶר שֶׁל הָעוֹלָם
הַבָּא שְׁיוֹנְקִים הַאֲכֹתָן נְקָרָא
נְעַם. דָבָר אַחֲרָה, הָעוֹלָם הַבָּא נְקָרָא נְעַם. וְכַשְׁמַת עֹזֶר הָעוֹלָם
וְכָל הָאוֹרוֹת וְכָל הַחֲרוֹת שֶׁל הָעוֹלָם מִתְעוֹרְרִים, וְלֹכְנוּ נְקָרָא נְעַם.

פֶתַח וְאָמֵר, הָאֵי קָרָא בְתִירִין גְוֹנִין אֲיהֵי, וּבְתִירִין
סְטְרִין. קָרָא בֵיהֵ דָרְכִים, וּקָרָא בֵיהֵ נְתִיבּוֹת.
קָרָא בֵיהֵ נְעַם, וּקָרָא בֵיהֵ שְׁלוֹם. מְאָן דָרְכִים. וּמְאָן
נְתִיבּוֹת. מְאָן נְעַם. וּמְאָן שְׁלוֹם.

אֲלֹא, דָרְכִיהָ דָרְכֵי נְעַם, הִינְנוּ דְכַתִּיב, (ישעה מ"ג)
הַגּוֹתָן בְּיִם דָרְך. דָהָא כָל אֶתְר דָאָקָרִי
בְאָזְרִיתָא דָרְך, הָוּא אָזְרָחָא פְתִיחָא לְכָלָא. בְהָאֵי
אָזְרָחָא דָהָוּא פְתִיחָה לְכָל בָר נְשׁ. כִּי דָרְכִיהָ, אַלְיָן
דָרְכִים דָאַיְזָן פְתִיחָן מַאֲבָהָן, דְכָרָאן בִּימָא (ד"ג ל"א
ע"ב) רָפָא, וּעַלְיָן בְגַוִיה. וְאַיְזָן אָזְרָחִין מַתְפַתְחִין
לְכָל עַיְבָר, וּלְכָל סְטְרִי עַלְמָא.

וְהָאֵי נְעַם, הָוּא נְעִימֹו דְנַפְיךָ מַעַלְמָא דָאָתִי, (נ"א
וּמַעַלְמָא דָאָתִי נְהָרִין כָל בּוֹצְינִין) וְנְהִיר לְכָל בּוֹצְינִין,
וּמַתְפְּרִישִׁין (נ"א נְהָרִין) לְכָל עַיְבָר, וְהָוּא טִיבוֹ,
וְנְהִזְרָא דַעַלְמָא דָאָתִי, דִינְקִין אַבָהָן, אָקָרִי נְעַם.
דָבָר אַחֲרָה, עַלְמָא דָאָתִי, אָקָרִי נְעַם. וּבָר אַתְעָר
עַלְמָא דָאָתִי, כָל טִיבוֹ, וְכָל חִידָה, וְכָל נְהָרִין, וְכָל
חִירָוּ דַעַלְמָא אַתְעָר. וּבְגִינִי כֵה, אָקָרִי נְעַם.
נְעַם. דָבָר אַחֲרָה, הָעוֹלָם הַבָּא נְקָרָא נְעַם. וְכַשְׁמַת עֹזֶר הָעוֹלָם
וְכָל הָאוֹרוֹת וְכָל הַחֲרוֹת שֶׁל הָעוֹלָם מִתְעוֹרְרִים, וְלֹכְנוּ נְקָרָא נְעַם.

וְעַל דָא תָגִינֵן, חַיְבֵין דְגִיהָנֶם, בְשֻׁעַתָא דְעַאל
שְׁבָתָא, כְלֹהו נִיחַן, וְאֵית לְהו (ס"א ח'רו)
חִידּו, וְנִיחַא בְשְׁבָתָא. כִיוֹן דְנַפְיק שְׁבָתָא, אֵית
לוֹ לְאַתְעַרָא חִידּו עַלְאהָ עַלְנא, דְגַשְׁתּוֹבָ
מְהַהְיא עֲזַנְשָׂא דְחַדְבֵּיא, דְאַתְדָנוּ מְהַהְיא
שְׁעַתָא וְלַהֲלָא. וְאֵית לוֹ לְאַתְעַרָא וְלִימָא,
(תהלים צ) וַיְהִי נָעַם יְיָ אֱלֹהִינוּ עַלְינוּ. דָא הוּא
נָעַם עַלְאהָ, (ח'רו) חִידּו דְכָלָא. וְעַל דָא, דְרַכְיָה
דְרַכְיִי נָעַם וְכָל נְתִיבוֹתִיהָ שְׁלוּם.
וְעַל זֶה, דְרַכְיָה דְרַכְיִי נָעַם וְכָל נְתִיבוֹתִיהָ שְׁלוּם.

וְעַל זֶה שְׁנִינוּ, רְשָׁעֵי
הָגִיהָנֶם, בְשָׁעָה שְׁבָכְנָסָת
שְׁבָתָ, כָלָם נְחִים, וַיֵּשׁ לָהֶם
(ח'רו) שְׁמָחָה וּמִנּוֹחָה בְשָׁבָת.
וְכִי זֶה שְׁיוֹצָאת שְׁבָת, יִשְׁלַׁנוּ
לְעוֹרֶר שְׁמָחָה עַלְיָונָה עַלְינוּ
כִּי שְׁנַגְצֵל מִאָתוֹ הָעַנְשׁ שֶׁל
הַרְשָׁעִים שְׁנַדּוֹנִים מִאָתוֹתָה
שָׁעָה וְהַלְאָתָה, וַיֵּשׁ לָנּוּ
לְהַתְעֹרֶר וְלֹזֶם, (תהלים צ)
וַיְהִי נָעַם ה' אֱלֹהִינוּ עַלְינוּ.
זֶה נָעַם עַלְיוֹן, (ח'רו) שְׁמָחָת
הַכָּל. וְעַל זֶה, דְרַכְיָה דְרַכְיִי נָעַם וְכָל נְתִיבוֹתִיהָ שְׁלוּם.

ספר אור הזוהר (עמוד 135)

מן) בספר הנקה: אפשר שלימד אדם ש"ס ופוסקים ייחסו הרבה ויהיה עם הארץ גמור עם נבל –athy ובני נפשות יקרות בבוחים ורמים תרבקו נפשם בספר הזוהר תקונים זהר חדש או יאמר איזהו חכם מכבר בספר הנקה שאפשר שלימד אדם ש"ס ופוסקים ייחסו הרבה ויהיה עם הארץ גמור עם נבל דקפילו אורתא [تورה] שהוא נובלות חכמה שלמעלה ואינו לומד ברזון דאוריתא שהוא חיות הפנימי של התורה וממי שאינו למין מפלג בקי בכל התורה ועובד בפלפול של הבל שלא לשמה ואינו לומד לשמה להשוג נעם ערבות יידירות מתיקות התורה אשר זה אי אפשר להשוג אם לא בהסfir ממנה כל תאות חזון וערבות המרגש וללמוד בספר הזוהר ובכתבי מרכז אלקי האר"י בעז חיים ופרי עז חיים ושער היהודים במתיקות ונעם זיו השכינה שלוה יקרה חכם וכוי כי אין לך חיים בועלם הזה ובועלם הבא אלא בלמוד נמרא ופוסקים עם חכמת הזוהר ובכתבי מרכז אלקי האר"י על פי הקדמות מרכז אלקי הרב רבינו ישראלי בעל שם זכר צדיק לברכה וכו' ורבך נפשך פمير לפיה השגדת בספר הזוהר ובכתבי מרכז האר"י, ורבך נפשך מادر ביראה ואהבה והכונעה שלא תהייה בונתך חיללה לחיות רב ורבי, כי זה הוא עבודה זורה ממש וכו' ולבנו אני ובני נפשות יקרות גבוחים ורמיים תרבקו נפשם בספר הזוהר תקונים זהר חדש וכו'. (נוצר חסר פרק ד' משנה א')

מו) ספר הזוהר מלא מוסר וכל אות ואות של ספר הזוהר ... הם תקונים גדולים לנשמה לתzon
כל הגלגולים

ובפרט בספר הזוהר מלא מוסר וכל אות ואות של ספר הזוהר ובכתבי מרכז של הרבה חיים ויטאל דוקא וספר שעורי אוריה הם תקונים גדולים לנשמה לתzon כל הגלגולים. (נוצר חסר קאמארנא פרק ד' משנה א')